

เมื่อผู้ชายกลายเป็นคุณพ่อ

อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ชายกลายเป็นผู้เผยแพร่พระวจนะเป็นปุโรหิต
และเป็นกษัตริย์ของครอบครัว

เขียนโดย ริก กอดวิน

แปลโดย ดอกไม้ วงษ์น้อย

คำพังเพยโบราณที่กล่าวว่า “มือที่ไกวเปลนี้แหละคือมือที่ครองโลก” ซึ่งเป็นความจริงอยู่จนบัดนี้ แต่ถึงกระนั้นนักจิตวิทยาหลายคนได้ให้ข้อคิดเห็นว่า คุณพ่อเป็นบุคคลแรกที่มีความรับผิดชอบต่อความเป็นความตายของการมีชีวิตที่สมบูรณ์และมีคุณค่าของลูก ไม่ใช่คุณแม่แต่เป็นคุณพ่อที่รับผิดชอบ

คุณพ่อคือใคร? คุณพ่อคือที่มาของครอบครัวถ้าคุณมาหาผมเพื่อขอปรึกษาปัญหาส่วนตัว แต่มีเวลาเพียง 5 นาทีเท่านั้นที่จะคุยกัน คำถามแรกที่ผมจะถามคุณ ผมจะถามว่า “ผมอยากทราบว่าความสัมพันธ์ของคุณกับคุณพ่อเป็นอย่างไรบ้าง?” ผมจะมุ่งความสนใจไปในจุดนี้ก่อนเป็นประการแรก เพราะพฤติกรรมของคุณพ่อที่มีต่อคุณเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงแบบฉบับชีวิตของคุณว่าเป็นอย่างไร

เมื่อผู้ชายกลายเป็นคุณพ่อเขาก็อยู่ในฐานะคล้ายกับพระเจ้า พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองต่อมนุษย์ในฐานะของพระบิดา มีข้ออ้างอิงถึงพระเจ้าในฐานะของพระบิดา 6 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ในมัทธิว 11:27 พระเยซูตรัสว่าพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้จักพระบิดา (พระเจ้า) หมายถึงลูกเป็นผู้เปิดเผยให้เห็นพ่อ และพระราชกิจทุกอย่างที่พระเยซูทรงกระทำก็มีพระบิดาเป็นศูนย์กลางทั้งสิ้น

พระเจ้าเป็นผู้สร้างสถาบันครอบครัวฝ่ายโลกนี้ให้ขนานกันไปกับครอบครัวฝ่ายวิญญาณและพระองค์ได้แต่งตั้งให้คุณพ่อเป็นตัวแทนของพระองค์ในครอบครัว ไม่มีใครเคยเรียกพระเยซูว่าเป็นศิระของครอบครัว แต่พระองค์ทรงเป็นศิระของหัวหน้าครอบครัว ถ้าพระคริสต์ทรงเป็นหัวหน้า (ศิระ) ของคุณพ่ออย่างแท้จริงแล้ว พระองค์จะปกครองครอบครัวผ่านทางผู้นำของครอบครัวคือคุณพ่อ

ในฐานะตัวแทนของพระเจ้า คุณพ่อได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบหลายอย่าง ในเฉลยธรรมบัญญัติ 28:41 โมเสสได้กล่าวกับผู้ที่เป็นคุณพ่อทั้งหลายถึงคำแช่งสาปที่จะเกิดกับพวกเขาถ้าไม่

เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า หรือไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย “ท่านจะมีบุตรชายและบุตรหญิง แต่จะไม่เป็นของท่านเพราะเขาจะตกไปเป็นชเลย”

คุณพ่อของคนในยุคนี้จำนวนมากได้บักพร่องต่อหน้าที่ เป็นเหตุทำให้บุตรชายบุตรหญิงของเขาตกไปเป็นทาสของยาเสฟติด การทำผิดทางเพศขาดระเบียบวินัย คือผิด และโดยเฉพาะถูกตัดขาดจากครอบครัว การถูกตัดขาดหรือการถูกทอดทิ้งเป็นความรู้สึกที่แสนเจ็บปวดที่สุดของมนุษย์ มันเป็นเรื่องเหมือนแผลลึกที่ฝังอยู่ในใจ “ทำไมคุณพ่อคุณแม่ไม่รักฉันเลย?”

โยเซฟา 4:6 เตือนให้เราไปถึงคำแข่งสาปอีกอย่างหนึ่งสำหรับผู้ปฏิบัติเสฐความรู้ของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “เราก็จะลืมพงศ์พันธุ์ของเจ้าเสียด้วย” ลูกหลานได้รับความทุกข์ลำบากเนื่องจากความผิดบาปของบิดา

ถึงกระนั้นพระเจ้าทรงมีคำสัญญาแห่งพระพรไว้ในมาลาคิ 4:5 ด้วย “ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะ มายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเจ้า คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพึงกลัวมาถึงและท่านผู้นั้นจะกระทำให้อจิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ” ใครหันไปหาใครก่อน? คุณพ่อหันไปหาลูก แล้วลูกก็หันมาหาคุณพ่อ พระเจ้าตรัสว่า “ผู้เป็นพ่อ จงกลับใจเสียใหม่ หันมาหาเรา และบุตรหลานของเจ้าและเราจะหันจิตใจของเขามาหาเจ้า”

การหันจิตใจไปหาลูก คุณพ่อมีความรับผิดชอบที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ 3 ประการคือ การเป็นปุโรหิตคือเป็นผู้ถวายครอบครัวของเขาต่อพระเจ้า

ชีวิตของโยบเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นคุณพ่อในฐานะของปุโรหิต ในพระคัมภีร์กล่าวว่า โยบเป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เขายำเกรงพระเจ้าและเกลียดชังความชั่ว โยบเป็นคุณพ่อของลูกชายเจ็ดลูกสาวอีกสาม ในโยบ 1:5 กล่าวว่า โยบตั้งแต่เช้ามีด เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาสำหรับลูกแต่ละคน เพราะเขามีความคิดว่า “ชะรอยบุตรของข้าพเจ้าได้กระทำความบาปและแข่งพระเจ้าอยู่ในใจของเขา” ในฐานะปุโรหิตของครอบครัวโยบได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเผื่อบุตรของเขาทีละคน ๆ จนครบเพื่อขอพระเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อบุตรชายหญิงของเขาทุกคน

ผมอธิษฐานเผื่อลูกโดยเอ่ยชื่อของเขาต่อพระเจ้าทุกวัน และจะทำอย่างนี้เรื่อยไปตราบใดที่ยังมีลมหายใจอยู่ ความรับผิดชอบของพ่อแม่จะไม่สิ้นสุดลงเมื่อลูกเรียนจบชั้นมัธยมหรือมหาวิทยาลัย พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานเผื่อของคุณพ่อที่สัตย์ซื่อและจริงใจ เพื่อจะให้ลูกมีสภาพจิตวิญญาณที่ดี

ผมได้อ่านพระคัมภีร์จนจบ และทุกครั้งที่ลูกได้รับการรักษาและการปลดปล่อย พ่อแม่จะต้องเข้ามาอยู่ในเหตุการณ์ด้วยเพื่อจะถวายลูกต่อพระเจ้า ผมไม่ได้หมายความว่าผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ไม่สามารถรับผิดชอบที่จะนำลูกไปถึงพระพรและการรักษาให้หายได้ แต่ผมเชื่อว่าเพราะเป็นคำสั่งของพระเจ้า พ่อแม่หรือผู้ปกครองเช่นคุณพ่อถ้ายังมีชีวิตอยู่เป็นผู้ที่มีสิทธิอำนาจแม้แต่ผีมารวิญญานชั่วยังต้องเชื่อฟัง

ในมาระโกบทที่ 9 พูดถึงเด็กที่ถูกผีเข้าสิงและทำให้ชักเมื่อผีร้ายสำแดงฤทธิ์ของมัน เป็นอย่างนี้มานานหลายปี คุณพ่อของเด็กคนนี้ไม่ทราบจะทำอะไรได้เพราะหมดความสามารถจึงนำลูกชายมาหาพระเยซูเพื่อขับผีออก พระเยซูทรงตรัสว่าอย่างไร? พระองค์ได้ถามคุณพ่อไม่ได้ถามลูกชายของเขา ทรงถามว่า “ท่านเชื่อหรือว่าเราสามารถทำการอัศจรรย์ได้?” เมื่อคุณพ่อของเด็กนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ ที่ข้าพเจ้ายังขาดความเชื่อนั้น ขอโปรดช่วยให้เชื่อเถิด” พระเยซูทรงรักษาเด็กชายคนนั้นผ่านทางความเชื่อของบิดาไม่ใช่ความเชื่อของลูก

จะเห็นการเป็นปุโรหิตของคุณพ่อได้อย่างชัดเจนในหนังสืออพยพเกี่ยวกับเรื่องปีศาจ คืนวันนั้นทูตสวรรค์จะหยุดในทุกบ้านที่ไม่มีเลือดแกะพรมที่ประตู คุณพ่อของแต่ละครอบครัวมีหน้าที่พิเศษที่จะเอาเลือดแกะมาพรมที่ประตูตามคำสั่งของพระเจ้า เพื่อปกป้องความปลอดภัยให้แก่คนในครอบครัวของเขาเอง ไม่ใช่เพื่อประชาชาติ เพื่อเผ่าหรือคริสตจักร แต่เพื่อปกป้องครอบครัวที่เขาเป็นผู้นำ

ความรอดเป็นเรื่องของครอบครัว ถ้าข่าวประเสริฐไม่ได้แพร่ไปถึงคนในครอบครัวอย่างทั่วถึงถือว่าเป็นเรื่องผิดปกติ โยชูวามีความกล้าที่จะกล่าวแทนคนในครอบครัวของเขา เขากล่าวคำทำชวนประชาชนอิสราเอล “..ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด...แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเจ้า” (โยชูวา 24:15) เมื่อโครเนลีอัสรับเชื่อครอบครัวของเขา ก็เชื่อพระเจ้าด้วย (กิจการ 10:2) ในข้อที่ 4 พระเยซูทรงรักษาบุตรชายของข้าราชการเป็นเหตุให้ข้าราชการผู้นั้นเชื่อในพระเจ้า พร้อมทั้งครอบครัวของเขาก็เชื่อด้วย (ข้อ 53)

เมื่อเปาโลและซิลาสถูกปลดปล่อยจากคุกที่ฟีลิปปีเนื่องจากการอัศจรรย์แผ่นดินไหว ผู้คุมได้เข้ามาคุกเข่าอยู่ต่อหน้าเปาโลและซิลาส ถามว่า “ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรจึงจะรอดได้” เปาโลกับซิลาสกล่าวว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” (กิจการ 16:31) ต่อจากนั้นพระคัมภีร์บอกเราว่าเปาโลและซิลาสได้สั่งสอนพระวจนะแก่นายคุกและครอบครัวทุกคนเชื่อ และรับบัพติศมา (ข้อ 32, 33)

คำสัญญาเช่นนี้ไม่เคยให้ไว้กับผู้หญิงในประวัติของพระคัมภีร์ ผู้ชายเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจเพื่อครอบครัวของเขาว่า “เราจะติดตามพระเจ้า” พระเจ้าจะทรงให้เกียรติแก่การยอมจำนนเช่นนั้นและสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวจะต้องดำเนินตามรอยเท้าของคุณพ่อซึ่งเป็นผู้นำอย่างไม่ต้องสงสัย

ขอยกตัวอย่างหนึ่งคือ โนอาห์ เขาเป็นปุโรหิตของครอบครัว ความชอบธรรมของเขาสามารถปกป้องครอบครัวให้ปลอดภัย โนอาห์มีชีวิตอยู่ในสมัยที่มนุษย์มีความชั่วร้ายมากจนพระเจ้าจะต้องทำลายล้างทั้งหมด ยกเว้นครอบครัวเดียวพระเจ้าทรงช่วย โนอาห์ ภรรยา และลูก ๆ ของเขาให้รอดเพราะ...พระเจ้าตรัสว่า “เราเห็นเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม” (ปฐมกาล 7:1) ท่านเห็นแล้วใช่ไหมว่าเป็นเพราะความชอบธรรมของโนอาห์ที่ทำให้ครอบครัวได้รับการคุ้มครองรักษาให้ปลอดภัย คุณแม่เป็นผู้มี

อิทธิพลต่อครอบครัว แต่คุณพ่อเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง นี่ไม่ได้หมายความว่า คุณพ่อสามารถช่วยจิตวิญญาณของลูกให้รอดได้ เพราะแต่ละคนจะต้องยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นส่วนตัว ความชอบธรรมของคุณพ่อทำให้ได้รับการปกป้องจากพระเจ้า แม้ว่าอาจจะมีการไม่เชื่อฟังในครอบครัวนั้นก็ตาม

ความรับผิดชอบประการที่สองที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้แก่คุณพ่อคือ เป็นผู้เผยพระวจนะ หรือผู้สอนพระวจนะให้กับครอบครัว เป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขาในสายตาของลูกคุณพ่อก็เป็นเหมือนกับพระเจ้าของเขา เด็ก ๆ ไม่สามารถมองเห็นพระเจ้า ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดคุย ดังนั้นพระเจ้าจึงประทานคุณพ่อให้กับเขาเพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์

โนอาห์เป็นทั้งปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะของครอบครัวของเขา เขาเป็นผู้เผยพระวจนะได้อย่างไร? เขาถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้ยินจากพระเจ้าไปยังบุตรชายหญิงของเขา คำสรุปเกี่ยวกับชีวิตของโนอาห์ อยู่ในฮีบรู 11:7 “เพราะโนอาห์มีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเตือนให้รู้ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏท่านจึงยำเกรงและต่อเรือใหญ่ เพื่อช่วยครอบครัวของตนได้รอดพ้นจากความตาย..” เมื่อพระเจ้าตรัสโนอาห์ก็ฟังและได้ยืน

เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของคุณพ่อในการหยั่งรู้ข้อลี้ลับจากพระวจนะของพระเจ้าสำหรับครอบครัว เวลานี้ภรรยาและลูกของผมสามารถฟังเสียงของพระเจ้าได้ เขาสามารถบอกผมว่าพระเจ้าตรัสอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ผมจะต้องวินิจฉัยด้วยการหยั่งรู้ว่าอันไหนเป็นคำตรัสของพระเจ้าอันไหนไม่ใช่เพื่อปกป้องครอบครัวให้ปลอดภัย

ผู้เผยพระวจนะจะต้องเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าด้วย ในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:7 พระเจ้าตรัสสั่งให้คุณพ่อเป็นเสียงแห่งการเผยพระวจนะ เมื่อสั่งให้ประชากรอิสราเอลรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจสุดกำลัง ความคิดแล้วโมเสสกล่าวต่อไปว่า “...จงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่านเมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทางและนอนลงหรือลุกขึ้น...”

ในเฉลยธรรมบัญญัติ 11:20-21 ได้กล่าวคำสั่งนี้แก่ผู้ที่เป็นคุณพ่อทั้งหลายซ้ำอีกครั้งหนึ่งและโมเสสได้กล่าวคำแนะนำต่ออีกว่า “ท่านจงเขียนคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน เพื่ออายุของท่านและอายุของบุตรหลานของท่านจะได้ยืนนาน...”

คุณพ่อจะต้องสอนบัญญัติของพระเจ้าแก่ลูกหลานของเขา ที่จะนำลูกมาถึงพระเจ้าและทำให้พวกเขามีจิตสำนึกที่ดี โมเสสกล่าวว่าสิ่งนี้จะต้องเริ่มต้นที่ครอบครัวก่อน ไม่เพียงแต่จะแขวนถ้อยคำไว้บนผนังเท่านั้น แต่จะต้องฉวยโอกาสที่จะสอนถ้อยคำของพระเจ้าแก่บุตรหลานในขณะที่ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน เช่นเมื่อไปเล่นกีฬา หรือทำงานอดิเรกด้วยกันที่บ้าน

ลูก ๆ มองเห็นอะไรในคุณพ่อ? เขากำลังมองหาคนที่เขาจะสามารถเลียนแบบ คุณพ่อเป็นคนที่จะแสดงให้เขาได้เห็นวิธีการตอบสนองต่อสภาวะการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต สำหรับเด็กในความคิดของเขาสิ่ง

ที่จริงในชีวิตของคุณพ่อก็คือของจริงของแท้ ถ้าการรักษาให้หาย ความรัก การให้อภัยและความถ่อมใจ
ปรากฏอยู่ในครอบครัว คุณธรรมเหล่านี้จะแทรกซึมเข้าไปในชีวิตของคุณ ในพระคัมภีร์ใหม่ได้สรุปคำ
แนะนำสำหรับคุณพ่อไว้เพียงประโยคเดียวคือ “ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่าข่มขู่บุตรของคุณให้เกิดโทสะ แต่ง
อบรมบุตรด้วยการสั่งสอน และการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 6:4)

ความรับผิดชอบที่สำคัญประการที่สามสำหรับคุณพ่อก็คือ อยู่ในฐานะของกษัตริย์ซึ่งหมายถึงผู้
มีอำนาจปกครองครอบครัว เป็นผู้บริหารดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของครอบครัวแทนพระเจ้า จะ
สังเกตว่าผมได้เรียงลำดับหัวข้อการมีอำนาจปกครองหลังจากการเป็นปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะ เป็น
การก้าวหน้าอย่างถูกต้องทีเดียว ถ้าผู้ชายสามารถเป็นปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะของครอบครัวได้
แล้ว เขาก็สามารถเป็นกษัตริย์ที่มีอำนาจปกครองครอบครัวได้โดยง่าย ถ้าคุณพ่อได้ทำหน้าที่ของการ
เป็นปุโรหิตและผู้เผยพระวจนะได้แล้วพระเจ้าจะทรงส่งเสริมให้เขามีอำนาจเหมือนกับผู้เป็นกษัตริย์
ปกครองดูแลอาณาจักรของเขา

ในฐานะของการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด คุณพ่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อทุกเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นภายในครอบครัว ถ้ามีการจลาจลหรือการทรยศเกิดขึ้นในครอบครัวจะถือว่าเป็นความผิดของคุณ
พ่อ เพราะพระเจ้าได้มอบความรับผิดชอบทั้งหมดให้แก่คุณพ่อในการปกครองดูแลครอบครัว

ในฐานะของคุณพ่อ ผมมีหน้าที่ที่จะรู้ถึงความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ภายในครอบครัว ผมจะต้องรู้
ว่าลูกจะต้องเข้านอนที่ห่ม พวกเขาทำอะไรจากทีวี หรืออ่านหนังสือประเภทไหน เพราะคุณพ่อเป็น
ผู้รับผิดชอบดังนั้นจึงมีสิทธิ์ตัดสินว่าอะไรสมควรอะไรไม่สมควร

ในปฐมกาล 18:19 เป็นคำกล่าวพาดพิงถึงอับราฮัม (ซึ่งชื่อของเขามีความหมายว่า “บิดาของ
ประชาชาติ”) “เพราะเราเลือกเขาแล้ว เพื่อเขาจะได้กำบังลูกหลาน และครอบครัวที่สืบมา ให้รักษาพระ
มรรคาของพระเจ้า..”

ประชาชนมีความอบอุ่นใจเมื่อมีกษัตริย์ความปรารถนายิ่งใหญ่ในจิตใจของมนุษย์ คือการได้
เป็นที่รัก และความปรารถนายิ่งใหญ่ของลูกก็คือ ความรักจากคุณพ่อ ลูกเรียนรู้ถึงความอบอุ่นมั่นคงได้
จากอ้อมแขนของคุณพ่อ

ท่านอาจจะไม่ได้เกิดในครอบครัวที่มีคุณพ่อที่ดี อาจเคยถูกทุบตีจากพ่อแม่หรือถูกทอดทิ้งหรือ
ทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองไม่มีค่า

การศึกษาหาความรู้จากเทปหรือโดยการอ่านจากหนังสือ หรือการเข้าอบรมพิเศษไม่สามารถทำ
ให้ท่านเป็นคุณพ่อที่ดีได้ ความรู้และการเรียนไม่สามารถทำลายกำแพงซาปได้ ต้นไม้แห่งความรู้ไม่
สามารถออกผลที่ดี มีแต่จะยิ่งทำให้มีการทรยศมากขึ้น ถึงกระนั้นก็ยังมีความหวังอยู่ โดยฤทธิ์เดชแห่ง
ไม้กางเขนของพระเยซูสามารถทำลายกำแพงซาปได้ ท่านจะไม่สามารถสำแดงความรักจนกว่าท่านจะ

ได้รับความรักเสียก่อน “เราทั้งหลายรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1 ยอห์น 4:19) ท่านได้เป็นที่รักของพระเจ้า พระเยซูทรงสำแดงความรักแท้ของพระองค์ที่ไม่กังขง ทรงทนต่อความทุกข์ทรมาน เพราะบาปและคำแช่งสาปเพื่อท่านจะเป็นที่ยอมรับของพระบิดา

ผมคิดว่าสิ่งที่ทำให้พระเยซูเจ็บปวดมากที่สุดก็คือการถูกทอดทิ้ง “พระองค์เจ้าข้า ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?” พระเยซูเคยบอกกับพวกฟาริสีว่า พระองค์ไม่เคยแสวงหาเกียรติจากมนุษย์แต่แสวงหาเกียรติจากพระบิดาในสวรรค์เมื่อพระองค์ได้สูญเสียเกียรตินั้นแทนท่านและข้าพเจ้า จิตใจของพระองค์แตกสลาย พระองค์ถูกทอดทิ้งแทนท่าน และได้ทำลายอำนาจแห่งการถูกทอดทิ้งโดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อท่านจะได้มีความสัมพันธ์ที่ดีและอบอุ่นกับพระบิดาในสวรรค์

เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พ่อแม่ไม่ได้ทำต่อเรา แต่เราสามารถตั้งความคิดใหม่ให้ถูกต้องว่า “โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพระองค์จะสัตย์ซื่อต่อผู้ที่รักข้าพระองค์และครอบครัวของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเข้าอยู่ในความมั่นคงของพระองค์ข้าพระองค์จะไม่มี ความขมขื่นต่อบิดามารดา แต่จะให้เกิดใจแก่ท่าน ข้าพระองค์จะให้ความรักแก่ลูก จะเป็นปู่โรหิต ผู้เผยพระวจนะ และผู้ปกครองดูแลเขาทั้งหลาย”

เกี่ยวกับผู้เขียน

ริก กอดวิน เขารับใช้พระเจ้าอยู่กับกลุ่ม The Eagle’s Nest Christian Fellowship ใน San Antonio รัฐเท็กซัส และเป็นผู้จัดรายการของ “Reaching Higher” ทางโทรทัศน์และวิทยุด้วย

“YOU CAN BE A GODLY FATHER” By RICK GODWIN แปลจากวารสาร CHARISMA & CHRISTIANLIFE ฉบับประจำเดือนมิถุนายน 1989,